

Jubileusz
centulestolecia parafii
p.w. Matki Bożej-Królowej Polskiej

**Jubileusz
czterdziestolecia parafii
p.w. Matki Boskiej
Królowej Polski**

Opracowała Joanna Pietroska
na podstawie Kroniki Parafialnej
i Ogłoszeń duszpasterskich – konsultacja s. Feljanka

Czterdzieści lat to długi okres – duży fragment ludzkiego życia. Czterdzieści lat historii parafii to wielkie wydarzenie.

W 1908 roku, parafia p.w. Matki Bożej Królowej Polski obchodzi jubileusz czterdziestolecia. Jednostką jej początki sięgają 1864 roku. Już od przeszło sześćdziesięciu lat ludzie na otwartych Kresach chwalią Pana Boga i Maryję Najświętszą.

Kościół nie może istnieć bez ludzi. Tutejsi mieszkańcy to zawsze byli, chętni do pomocy ludzi, którzy nie żalują czasu i własnego grosza.

Dzięki ogromnej miłości do Matki Najświętszej i opiece Pana Boga nasza parafia w ciągu tych czterdziestu lat mogła rozwinąć się z małej seki S.S. Feljaniek przy ul. Jodłowej do pięknego, okazałego kościoła przy ul. Okrzei, na którym znajduje się napis: „BOKU Z JEGO DARIÓW”.

Rozdział I

Wzrost Zgromadzenia SS. Felicjanek
z Przewodni Warszawskiej w powstaniu parafii

Ksiądz Ludwik Wojski, proboszcz parafii św. Wincentego a Paulo, zainteresowany o dobro powierzonych sobie dusz, szczególną uwagę zwrócił na oddaloną od kościoła dzielnicę Otwocka - Kresy. Teren ten zamieszkiwali ludzie biedni, rzadko uczęszczający w niedzielnej Mszy św., a z niedłąk i namiętną kłótnią w parze nęka moralna. Ksiądz Proboszcz dobrze zdawał sobie z tego sprawę. Zwrócił się więc do Przewodniej Przemysłowej Zgromadzenia SS. Felicjanek w Warszawie pod Warszawą, z prośbą o przysłanie kilku Sióstr do pracy z najmłodszymi parafianami w przedszkolu. Wiedział, że podstawa katolickiego wychowania zawodziła w przyszłości, obecność Sióstr na Kresach służyła mieszkańcom tej dzielnicy do Kościoła i ułatwił, gdy uda się utworzyć kaplicę, uczestniczenie w niedzielnej Mszy św.

Życzenie Ks. Proboszcza zostało spełnione. 2.IX.1934 r. do Otwocka przyjechały pierwsze Felicjanki.

Siostry zamieszkały w wynajętym dla nich przez Ks. Wojskiego domu. Z jego też inicjatywy powstały dwa przesadzone przez Siostry przedszkola: jedno w pobliżu kościoła, przy ul. Kościelnej, a drugie na Kresach, tam gdzie zamieszkiwały Felicjanki.

Nie sposób jednak działać wyłącznie w oparciu o ludzkie siły. Aby dobrze spełnić powierzone zadania konieczny jest ciągły kontakt z Panem Jezusem. Dlatego też, z pomocą prześwietnego Ks. Proboszcza L. Wojskiego, Siostry urządziły kaplicę, w której wiosną 1935 roku została odprawiona pierwsza Msza św. Odłączył się w tygodniu Ks. Proboszcz lub któryś z ks. wikariuszy sprawował Najświętszą Ofiarę.

Oprócz Sióstr uczestniczyli w niej także najbliżsi sąsiedzi. Zdawało się, iż w czasie wakacji Msze Św. odprawiali księża przebywający na leżnieniu w pobliskich pensjonatach (Otwock był miejscem leczenia wielu schorzeń dróg oddechowych i chorób płuc).

Taki stan rzeczy, ku radości Sióstr i sporej grupy ludzi, utrzymywał się do 1.IX.1939 r. W pierwszych dniach wojny Najświętszy Sakrament został przeniesiony przez Ks. Proboszcza do kościoła parafialnego. Ale nie na długo. Pan Jezus wcielił na pocztwie Kresy. Ludzie czuli się samotni, przerazeni trwającą wojną i biedą. Coraz liczniej też gromadzili się u stóp Najświętszego Sakramentu, coraz gorliwiej szukali Pana Boga.

Rok 1940 to początek systematycznie odprawianych Mszy Św. w kaplicy. Podjęli się tego zadania na Chwałę Bratni OO. Jezuiti, których zaszczercha wojenna rzuciła do Otwocka.

Ludzie gromili się do Pana Jezusa. Było ich tak wielu, że Siostry musiały udostępnić sale przedszkola na niedzielną Mszę Św. Najbardziej wyglądało to wiosną i latem; wtedy Msze Św. odprawiano na świętym posiedziu, wśród drzew.

Lata 1942-1944 były czasem stałej rozbudowy kaplicy. Ponieważ O.O. Jezuiti opuścili Otwock, znów Ks. Proboszcz Wolski, ks. wikariusz lub ksiądz przebywający na leżnieniu sprawowali Eucharystię.

Przeważnie warszawskie w 1944 roku na krótko przerwało działalność przedszkola, ale kaplica przez cały czas stała otworem dla ludzi. Oprócz uczestnictwa w Najświętszej Ofierze ludzie razem z Sióstrami obficie odprawiali różaniec.

Koniec wojny to dalszy rozwój duszpasterstwa na Kresach. Przybywało wiernych, było ciasno. W 1949 r. Siostry wystarały się o pozwolenie na remont kaplicy.

Ks. L. Wolski przez cały czas żywo interesował się jej rozwojem, służył radą i pomocą przy rozbudowie. Nie oczekiwał jednak ukrośczenia podjętych prac. Zmarł we wrześniu 1949 r. Jego następcą został ks. Bogusław Karłowicki.

W tym samym czasie przybył do Otwocka z Sandomierza

w celu podratowania zdrowia ks. Ignacy Ziembicki. Jednak Pan postawił przed nim inne, dodatkowe zadania. Ksiądz bardzo interesował się potrzebami kaplicy, szukał ludzi do pracy, w której sam ofiarnie uczestniczył, pomagał też w zdobywaniu materiałów budowlanych.

Z pomocą pomocą tuł obok przedszkola powstała kaplica dwukrotnie większa od pierwotnej. W pierwszy piątek grudnia 1950 r. ks. Ignacy Ziembicki odprawił w niej pierwszą Mszę Św., a już w marcu 1951 r. wypadło mu wrócić do swojej diecezji w Sandomierzu. W kaplicy znów zabrakło duszpasterza. Z pomocą powtórnie pospieszyli O.O. Jezuiti, choć nie na długo. Siostry zwróciły się z prośbą o posługę kapłańską do O.O. Kapucynów. Wkrótce też przybył O. Franciszek Mucharski, który głosił Słowo Boże i sprawował Sakramenty Św. Bardzo gorliwie pracował dla chaz na Kresach, toteż ludzie serdecznie go kochali.

23.VIII.1951 r. z wziętą kantonową, pierwszą w dziejach kaplicy na Kresach, przybył Jego Eminencja Ksiądz Prymas Stefan Wyszyński. Siostry wraz z wiernymi z ogromną radością przyjmowały tak dostojnego gościa, było to dla nich wielkim wyróżnieniem oraz zachętą do podejmowania nowych wysiłków zmierzających do dalszego rozwoju pracy duszpasterkiej. Z pomocą ludzi w 1952 r. zostały zakupione nowe kłęczniki, a także figury Najświętszego Serca Pana Jezusa i Św. Józefa. W 1953 r. kaplica wzbogaciła się o nowy ołtarz, który został poświęcony 27.IX., podobnie jak poprzednie wyposażenie, przez Ks. Bogusława Karłowickiego, proboszcza parafii Św. Wincentego a Paula w latach 1949-1963.

Życie religijne rozwijało się coraz dynamiczniej skupiając ludzi wokół kaplicy, którą odnowiono.

10.III.1954 r. na miejscu O. Franciszka przybył ks. Józef Wolf. Był to człowiek pracy, serdeczny, bardzo pobożny. Jego też przypało w ułtanie przebywanie wraz z wiernymi jubileusz 50-lecia ogłoszenia dogniutu o Niepokalonym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny, co zostało potwierdzone

Nowy ołtarz w kaplicy 1954 r.

przez objawienie w Lourdes. Codziennie po Mszy Św. odmawiano była modlitwa Ojca Świętego na Rok Maryjny.

Od wstąpienia 1954 r. Siostry Felicjanki objęły nauczaniem religii dzieci ze wszystkich klas szkoły podstawowej. Dla młodzieży ze szkół średnich zorganizowana została tzw. godzina duszpasterska, którą prowadził ks. J. Wolf. Dopiero wówczas okazało się jak duże dzieci i młodzieży było na Kresach.

Rok 1955 zaczął się spokojnie. Dzieci zdobywały wiedzę o Panu Bogu na lekcjach religii. Wszystkie dzienne uroczystości kościelne odbywały się w parafii. Do I Komunii Świętej przystąpiło 88 dzieci przygotowanych przez Siostry. W sierpniu 1956 r. na miejsce ks. J. Wolfa przybył ks. Fertak (z Mrowca). W czasie wakacji na Kresach przebywał ks. Ziembicki – fundator nowej kaplicy, która w tymże roku została otynkowana na czwartą. Warto podkreślić fakt, iż jesienią 1955 r. w kaplicy po raz pierwszy zaczęto wyświetlać filmy religijne. Ludzie byli szczególnie oglądając „Katechizm

w obrazkach”. Na Boże Narodzenie zostało zakupione nowe korpusium i szalik stałkowy.

Rok 1956 to czas dalszej troski wiernych o wyposażenie kaplicy. Przed Wielkanocą został zakupiony nowy konfesyjonał i czarny ornat, którego dotąd brakowało. Na bocznej ścianie urządzono ołtarzyk poświęcony Św. Antoniemu, a w czasie wakacji pomalowano olina, drzwi, ławki, podłogi. Zmieniona została też rama do obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Latem tego roku naszą kaplicę opuścił ks. Fertak, a jego obowiązki przejął ks. Eugeniusz Piesiewicz.

Rok 1956 zapisał się w historii Polski jako rok ponowienia Ślubów Jasnogórskich złożonych przez króla Jana Kazimierza 300 lat temu. Aktu tego dokonano przed Cudownym Wizerunkiem Matki Bożej w Częstochowie 26 sierpnia.

Również uroczystości obchodzone w 1957 odnośnie Ślubów Jasnogórskich z 1956 r. w naszej parafii. Główna uroczystość odbyła się w kościele Św. Wincencego a Paula. 5 maja swe ślubny składły poszczególne stany. Była to przepiękna ceremonia. W tym roku do I Komunii Św. przystąpiło 131 dzieci.

Kolejnym doniosłym momentem był powrót lekcji religii do szkół. Stały uczył dzieci z klas starszych, a Siostra Felicjanka z młodszymi.

18.IX.1957 r. do kaplicy przybyła delegacja w składzie: kanclerz Kurii Warszawskiej, ks. Medzelewska, dziekan z Jędrzowa ks. Malinowski i proboszcz z Otwocka – ks. Ramiński. Cel wizyty był szczególny. Planowano utworzenie filii parafii, ale kaplica była za mała. Dlatego postanowiono dobudować dalszą część, aby wszyscy ludzie się w niej mieścili. Już 19 listopada przystąpiono do budowy.

W dniach 26-28 listopada 1957 r. Kresy przeszły wielką chwytliwą Nowotwórcą Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Uroczystość ta zgromadziła coraz wernych.

Przez cały czas trwały też prace nad rozbudową kaplicy. Na Święto Trzech króli 1958 r. stanęła przybudówka. Ludzie pracowali z wielkim poświęceniem. Wszyscy cieszyli się każdym osiągnięciem.

Granice parafii w 1958 r.

Rozdział II

Historia parafii pod wezwaniem
Matki Boskiej Częstochowskiej 1858-1978.

6 kwietnia 1958 r. podczas Mszy Rezurekcyjnej został od-
czytany dekret Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego wy-
noszący kaplicę ŚS. Feliksjanek do tytułu filii parafii Otwock
Krczy z dniem 13.IV.1958 r.

Kaplica otrzymała za Patronkę Matkę Bożą Częstochow-
ską, a ks. Piszewicz został Rektorem. On też zakupił plac
pod budowę przysięgę, nowego kościoła, ogroził go prowi-
zoryzownie i postawił figurkę Matki Bożej, która nadal stoi
w tym samym miejscu.

Granice parafii wyznaczyły: ul. Wiejska, Stare Ługi, ul. ty-
siąclecia, ul. Krzeszeskiego od ronda do Świdra, ul. Mara-
szewscy.

W czerwcu 1958 r. 136 dzieci po raz pierwszy przystąpiło
do I Komunii Św. w nowej parafii. Niestety, miejscowe wła-
dze nie darowały nowego rektoraś „bezprawnej” rozbudo-
wy kaplicy i z tego powodu musiał jeszcze w sierpniu opu-
ścić Otwock. Jego następcą został ks. Tadeusz Derulski.

Nadal rozszerzało się życie religijne. Coraz więcej ludzi przy-
bywało na Mszę Św. i zastrzeżona konieczność, by w niedziele
odprawić ich więcej. Msze Św. sprawowano więc o godz.
7.30, 9.00, 10.00 i 11.30. Nie tylko dorośli mogli rozwijać
wartości duchowe, ale i dzieci mogły przychodzić na spotka-
nia z S. M. Salomeą.

Od tego roku Siostry zaczęły rozmieść po domach opłatki.
Stwarzało to doskonałą okazję do wzajemnego poznania
i życzliwej współpracy.

W 1958 r. po raz pierwszy w naszej kaplicy jako filii para-
fii odbyły się uroczyste Wielkiego Tygodnia. Urządzono Cie-

tować ołtarze na obchody Bożego Ciała. Służyła Bogu całą duszą.

Rok 1963 obfitował w liczne wydarzenia religijne. 19 maja w naszej parafii odbyło się bierzmowanie dzieci i młodzieży. Aktu tego dokonał ks. Biskup Bronisław Dąbrowski, uroczystość ta była wielkim przeżyciem dla młodzieży, księży i Sióstr Felicjanek. Do I Komunii Św. przystąpiło aż 165 najmłodszych parafian.

Wakacje minęły spokojnie. Tymczasem 17.IX. na terenie przy kaplicy pojawił się robotnik, który miał nagrozić wszystkie wejście do świątyni. Jednak sprytni dzieciaki wieczorem powyrwały świątki. Dwie z ich rodziców mieli potem spore nieprzyjemności, ale teren kaplicy został ocalony. Skończyło się na naganiu udzielonego Siostrze i Ks. Rektora. Niestety, to nie był koniec sprawy. Kilka dni później ksiądz otrzymał urzędowe pismo nakazujące opuszczenie zakrycia, pokąju przylegającego do kaplicy i poddania nad nią. Jednak dzięki opiece Bożej i staraniem Ks. Proboszcza Wilitera z kościoła Św. Wincentego a Paulo nakaz wstrzymano.

I listopada nastąpiła kolejna zmiana na stanowisku duszpasterza. Odszedł Ks. Rektor S. Sobótka, a jego następcą został Ks. Stanisław Marczuk. Nadal rozwijał się życie duchowe, chociaż nie bez trudności.

Przyżytkowo wiernych i robitko się coraz ciszej. Ks. Rektor podjął decyzję o dodatkowym nabrzeżniku i od 1 listopada zaczęto odprawiać wieczorną Mszę Św. Od tej pory w niedziele było już 6 Mszy Św.

Przez cały rok trwały obchody Wielkiej Nowenny Miłotycznej. Rok ten był też szczególnym czasem polnienia dobrych uczynków w intencji i na rzecz parafii, którym poświęcono specjalną księgę. Z 1 listopada S.M. Salomea wyjechała z delegacją wiernych do Częstochowy, by złożyć ten niezwykle dar od naszej rodziny parafialnej składającej się z ludzi kochających Pana Boga i Matkę Najświętszą. Z tej pielgrzymki delegacja przystąpiła świątce i hostię. Były to szczególnie ważne podarunki, potrzebne podczas Soborowej Uraty Eucharystycznej.

stycznej, która odbyła się w parafii 4.XII.1963 r.

Ten rok, obfitujący w wiele ważnych dla naszej parafii wydarzeń, zakończyły Święta Narodzenia Pana Jezusa oraz Św. Mikołaja dla najmłodszych.

Nowy rok 1964 zapowiadał się spokojnie, opanowanie Boża pomagała opatrność kochanym Siostrze. 26.IV. Ks. Rektor Marczuk i ks. Bajda, pallotyn, dokonali poświęcenia nowego domu Siostr przy ulicy Turystycznej. Krótki remont wykonała spora grupa parafian. Skończył się czas niepewności. Wiosny dach nad głową dawał poczucie bezpieczeństwa i spokoju.

W maju, w dwóch turach, przystąpiło do I Komunii Św. 160 dzieci. Trzeba podkreślić fakt, iż z każdym rokiem uroczystość ta stawała się coraz bardziej podniosła, głębiej przeżywana zarówno przez dzieci jak i przez rodziców.

Wielkimi krokami zbliżała się rocznica 1000-letnia Chrystu Polski. Do uroczystych obchodów przygotowywała się również nasza parafia. Z tej okazji od 6 do 9 września trwały trzy dniowe uroczystości Maryjne, które prowadził misjonarz re-demptorysta O. Brzostowski. Oczeciem tych modlitw było wprowadzenie Nieustającej Nowenny do Matki Bożej. Nabrzeżniko miało się odprawić w każdą środę. Pierwszą odbyło się przed specjalnie zakupionym obrazem Matki Boskiej Nieustającej Pomocy. Ludzie śpiewali pieśni, odmawiali modlitwy, zanosił prośby i podziękowania. W tym czasie kaplica wzbogaciła się o nowy ołtarz.

Ks. Bajda z dziećmi

24 listopada Siostra Katecheta wyjechała z delegacją młodzieży i dorosłych do Częstochowy na Czarną Soborówkę.

Wcześniej, bo 4.X podobne spotkanie odbyło się w naszej parafii. Przez cały dzień i noc liczna grupa wernych trwała na modlitwie.

Młym akcentem kończącego się roku był opłatek i Św. Mikołaj dla najmłodszych.

13.I.1968 r. ku wielkiej radości wernych przybył do nas Ks. Bp. Bronisław Dąbrowski. Poświęcił kaplicę i odpisał uroczystą Mszę Św. Święta Wielkanocne poprzedziły rekolekcje wielkopostne. Turyści ludzi gromadziły się nie tylko wtedy. Cały maj, poświęcony czci Matki Najświętszej, Pierwsza Komunia Św. 188 dzieci, obchody świętego Ciała 18.VI, pogłębiły więź rodziny parafialnej. Miesiące maj to również pierwszy Misje Św. przeprowadzone w naszej parafii. Tego pięknego, choć trudnego zadania podjęli się OO. Redemptyści.

W Ojczyźnie trwała Wielka Nowenna Miłosierna. 1 maja na Kresach odbyła się procesja Tysiąclecia. Przybył kaszubi, kto tylko mógł. 24 września również u nas odbyła się kolejna wznosząca uroczystość oddania parafii w Niewolę Matce Najświętszej. Akt ten został dokonany przed obrazem poświęconym osobliwie przez Ks. Prymasa, Matka Bożka Częstochowska rozpoczęła nawiedzenie chętnych rodzin w parafii od domu SS. Felicjanek. W październiku odbyły się rekolekcje różańcowe, które prowadził ksiądz ze zgromadzenia palikotańskiego. Jak zawsze było bardzo dużo ludzi. Wszystkie te parafialne uroczystości obłąziły Naród do Jubileuszu 1000-lecia Chrysta Polską.

1 lipca 1968 r. Ks. Marczuk odniósł rektorat (przekazał parafię) ks. T. Strękowskiemu. Zmieniły się również nasze Siostry. Przybyła SM. Kinga, która jako przełożona i katecheta bardzo ożywiła życie religijne dziewcząt, tworząc grupę parafialną spotykającą się w każdą niedzielę.

Siostry katechety uczyły wówczas 850 dzieci. Robota się

coraz ciałniej. Aby lekoje religii nie przeszkadzały wiernym w modlitwach wybito boczne drzwi w kaplicy.

29.X. duszpasterska grupa dziewcząt wystawiła „Misterium Milenijne: oszołoty Polacy w hołdzie Maryi”. Treść była poważna, a ludzie z uznaniem przyjęli ten występ.

Z okazji obchodów milenijnych w dniach 10-13 listopada przesyłaliśmy trichium modlitwianek zakończone uroczystą Mszą Św. i procesją wokół kaplicy. Każdy parafianin miał przyniesiony z domu wstarranek Matki Najświętszej. Procesji towarzyszyło ogromne wzruszenie obecnych.

Ten bogaty w przeszłość wieżowiec z 1000-letnim Chrystu Polski rok zakończył się przygotowaniem do Świąt Bożego Narodzenia, opłatkiem poszczególnych grup parafialnych i spotkaniem ze Św. Mikołajem dla najmłodszych.

Nie można pominąć faktu, że od początku istnienia placówki Siostry otaczały się troską ludzi starszych i chorych. Tu na szczególnie wspomnienie zasługuje zmarła już śp. S.M. Franciszka. Była pielęgniarką i służyła mieszkańcom Kresów przez 50 lat. Sama wąskiego zdrowia, często z gorączką spędziła na wieczornie. Nie miała wyznaczonych godzin przyjęć. Nie było dla niej nieodpowiednią porę. Seda często w głębokiej nocy nie zważając na śnie, mroź czy zarzewię, nigdy nie myśląc o sobie. Była dla pacjentów jak matka – leczyła nie tylko obelale ciała, ale i dusze. Wierni naszej parafii szczeniują ją we wdzięcznej pamięci, o czym świadczą chociażby toż przeszło 20 lat) wspomnienie jej imienia w wypominkach z okazji Święta Zmarłych. Dopiero w 1966 r. udało się ją namówić na wyjazd do Zakopanego dla podtrawienia zdrowia. To był jej jedyny, jakie zasłużony odpoczynek.

Nowy Rok 1967. rozpoczął się od wspólnych spotkań parafian. Tęgo dnia dwukrotnie odbyły się rekolekcje, które jak zawsze zgromadziły wielu ludzi. Siostry, wykonując potrzeby wiernych, wysłatały przed Świętami w kaplicy film o Męce Pańskiej, co zostało przyjęte z ogromnym zadowoleniem i wdzięcznością.

Maj, to u nas piękne nabożeństwo majowe, i Komunia

Św. 157 dzieci. Boże Ciało mobilizując wiernych do wspólpracy z Siostrami i udziału w koniecznych przygotowaniach.

S.M. Kinga zorganizowała pierwsze pielgrzymki:

- * w czerwcu do Częstochowy – dziewczęta wróciły rozmodlone i uduchowione;
- * w sierpniu dwa razy jeździły do Wawra, na ślubny wieczorek i obłóczny;
- * w październiku do Niepokalanowa – w tej pielgrzymce uczestniczyły również tercjanki

Powstała też schola młodzieżowa i dziewczęca, którą prowadziła S.M. Justyna szybko zbierająca owoc swojej pracy.

W grudniu 1967 grupa białanek przzyła wielką uroczystość. Dziewczęta zostały oficjalnie przyjęte do bieli. Matka było zwaszyć głębokie wzruszenie nie tylko ich, ale też obecnych rodziców. Ceremonię rozpoczęło poświęcenie chorągwi.

To właśnie dziewczęta stworzyły silną grupę duszpasterską działającą przy parafii przez wiele, wiele lat. Jedną z członkiń Fan Bóg zabrał na wieczną wartę (Basia Kurzypt. H. Busak od 25 lat jest S.M. Felicjaną. Inne dziewczęta z tamtych lat po dziś dzień działają na Chwałę Bożą w Parafii Otwock-Kresy.

Zacni parafianie nie próżnowali i cały czas starali się poprawić warunki w kaplicy, choć początkowo efekty były mało widoczne.

Siostry, nie zrażając się trudnościami, nadal ołarnie pracowały: wysłatały parafianom (tym razem była to „Panorama Tysiąclecia”), kierowały pracą dorosłych, zorganizowały wyjazdy białanek na dni skupienia do Warszawy, Olszawy i Józefowa, wspólnie z ministrantami zorganizowały ostaruki w parafii, pomagały w przygotowaniach do I Komunii Św., którą w tym roku przyjęło 119 dzieci. W pamięci parafian na zawsze pozostał 26 maja 1968 r. – Dzień Matki. Na tę okazję białanki przygotowały piękny obrazek sceniczny „Serce Matki” jako podziękowanie nie tylko dla wszystkich mam, ale też dla Matki Najświętszej. Do życia w parafii włączyły się też

I Koncert św. - maj 1968 r.

tercjantki ubierając ołtarz na Boże Ciało, modlą się i adorując Najświętszy Sakrament. Tercjantki postanowiły zostawić po sobie pamiątkę w postaci chórzyst, na której twórczynią jest Św. Franciszka z Asyżu.

Czas wakacji to okazja do prac na rzecz naszej skromnej świątyni: odnowiono ją na zewnątrz i wewnątrz, poprawiono też drogę dojazdową do kaplicy. Wszystkie te przygotowania były związane także z przyjazdem do parafii Jego Ekscelencji Ks. Biskupa B. Dąbrowskiego. Dostojny Gość odwiedził parafię 8 i 9.IX.1968 r. Urzelił Sakramentu Bierzmowania 500 osobom, a następnie zwłocznie placówkę.

15.IX.1968 r. ze względu na chorobę, został zastąpiony punkcie katechetyczny przy ul. Gdańskiej 5. Tam odbywały się lekcje religii i spotkania grup parafialnych.

Przez krótki okres, bo od 31.VIII do 17.X, pracował w naszej parafii jako wikary ks. Jan Dobski - palotyn, którego zastąpił ks. Tadeusz Krasserski.

Dzieci Świąt - maj 1969 r.

Jak co roku urozeczyły charakter miał Dzień Chorych, rozpoczęły Urząd Eucharystyczną, w którego organizację zaangażowały się białarki. Parafianie pamiętali też o imieninach Ks. Rektora, była to jednocześnie okazja do wystawienia programu pt. „Misterium o dobrym Pasterzu”.

Rok 1968 zakończył się nieestetycznym zdarzeniem. Po Wigili i uroczystej Pasterece, kiedy werni rozeszli się do domów, między godz. 3 a 4 nad ranem dokonano włamania do kaplicy. Dopiero w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia milicja powiadomiła Ks. Rektora o odnalezieniu skradzionych rzeczy, które zostały zwrócone.

Rozpoczynający się rok 1969 niósł za sobą wiele oczekiwań, ale nie był też pozbawiony przykrych niespodzianek. Pierwszą z nich był wyjazd z parafii Ks. Krasserskiego, który pełnił obowiązki wikarego i katechety. Na jego miejsce Ks. Rektor nie otrzymał zastępstwa. Siostra Kinga przejęła z komuniści katechazę wszystkich klas starszych, prowadzo-

dnia Kuria Metropolitalna Warszawska zwróciła się do władz państwowych z prośbą o pozwolenie na budowę kościoła na Kresach w Olszewku.

W 1972 r. przeżyliśmy wspólnie wielką radość, gdyż dwóch naszych parafian przyjęło święcenia diakonatu: Janusz Krawczyk (20.III) i Tadeusz Latusek (30.IV).

2 lipca przybył do parafii nowy proboszcz Ks. Włodzimierz Jabłonowski, a w sierpniu nowy wikary ks. W Szczepińsk. Od tego momentu rozpoczął się nowy okres w historii naszej parafii. Życie zaczęło płynąć nowym rytmem. Już we wrześniu wysunięto projekt zmiany wystroju kaplicy. W ostatnią niedzielę października architekt, p. Janusz Trócił, zaprezentował nową propozycję wyglądu wnętrza zatwierdzoną przez Ks. Bp-a J. Modzelewskiego.

W niecodzienny sposób obchodziliśmy tego roku uroczystość Niepokalnego Poczęcia N.M.P. Odwiedzili nas klerycy z Metropolitalnego Seminarium Duchownego, którzy przez cały dzień prowadzili spotkanie z młodzieżą, głosili Słowo Boże i śpiewali pieśni oraz piosenki religijne. Potrafili stworzyć tak wspaniałą atmosferę, że przeżyte chwile na długi czas pozostały w pamięci i zacieśniły więzi społeczności parafialnej.

Na Boże Narodzenie przebudowano całe prezbiterium tak, że Pasterkę Ks. Proboszcz odprawił przy nowym ołtarzu. Tutaj go Świętym zostało wystawione „Misterium o Narodzeniu Pańskim”, przygotowane przez SM. Józefę i Ks. Prefekta W. Szczepińskiego.

Rok 1973 wprowadził nas w dalszy ciąg modernizacji kaplicy:

- zamontowano panele, kute tabernakulum
- na prezbiterium stanęła nowa ambona
- na tle mozaiki wyobrażającej Wzruchanie umieszczono relikwiarz naszego parafianina, p. R. Kosłowskiego, przeobrażającego Zmartwychwstałego Jezusa.

Nowe prezbiterium zostało poświęcone 21.3 przez

Chórwa Bożego Ciała 1973 r.

Ks. Bp-a Władysława Miśdółka, a wewnątrz kaplicy nadal trwały prace. Na 3-go maja przygotowano obok istniejącego już ołtarza M.B. Najświętszej Panny nowy – Matki Boskiej Częstochowskiej. Nowy ołtarz został poświęcony 6 maja przez Ks. Dziekana W. Hara. Piękniej niż dotąd wypadła i Komunia Św., którą 3 czerwca przyjęło 100 dzieci. Przywiezienia Chrystu Św. odnotowano przy nowej chrzcielnicy, same wnętrza świątyni też wyglądało inaczej.

24 czerwca przeżyliśmy następną wzruszającą uroczystość. Były to święcenia kapłańskie, które z rąk J.E. Ks. Bp-a Z. Kraszewskiego otrzymali nasi parafianie: diakon Tadeusz Latusek i Janusz Krawczyk.

Boże Narodzenie 1975 r.

Wizytacja parafii - maj 1974 r. Ks. Biskup W. Miśkiewicz

I Komunia Św. 1973 r.

Troska o budowę kościoła nie była jednak ograniczona do spraw zewnętrznych, materialnych. To przecież ludzie stanowią Mistyczne Ciało Chrystusa. Trwały dział pozostał w naszych duszach rekolekcje wielkopostne prowadzone tym razem przez ks. Józefa Zawitkowskiego, niezrównanego kaznodzieję. Tematyka związana była z obchodzonym wówczas Rokiem Świętym. Rekolekcyjista mówił prosto, zyczajnie, z ogromną żywciznością i trafił do serc i sumień obecnych.

W maju (10 i 11) odbyła się wizytacja parafii, przeprowadzona przez Ks. Biskupa Władysława Miśkiewicza, który udzielił sakramentu Bierzowania 268 osobom. Kilka dni potem, 18 maja, 100 dzieci przyjęło I Komunię Św.

16 czerwca Jego Eminencja Ks. Kardynał Stefan Wyszyński dokonał konsekracji trzech dawnowo ufundowanych przez parafian. Zostały wykonane przez słynnego kucharza Eugenjusa Felczyńskiego i ważyły łącznie 1850 kg. To wspaniała uroczystość zgromadziła rzeszę wiernych.

W 1976 r. nadal trwały starania o nowy kościół. 30 maja

Parafianie dawaciele 18.VI.1978 r.

grupa parafian pod przewodnictwem Ks. Proboszcza odbyła pielgrzymkę do Częstochowy właśnie w tej intencji. Okazję do ponawiania prób dawania uroczystości Bożego Ciała, Panu Jezus, przechodząc ulicami widział, jak bardzo potrzeba nowej świątyni na Kresach.

5 sierpnia Ks. Proboszcz Włodzisław Jabłonowski wyjechał do Stanów Zjednoczonych, by wziąć udział w Kongresie Eucharystycznym. We wrocławiu przeżywałmy Misję Świętą,

Rozdział III

Historia nowego kościoła

w parafii p.n. Matki Bożej Królowej Polski 1978-1988

Dopiero w 1977 roku doczekaliśmy się spełnienia pragnień i urodzinnych starań. 7.VIII Ks. Proboszcz podał do ogólnej wiadomości komunistów Kurii Metropolitalnej dotyczący zezwolenia na budowę kościoła w Otwocku na Kresach. Wielka radość zagościła w naszych sercach.

Ze względu na 20-lecie istnienia parafii (przypadające w 1978 r.) już w 1977 r. rozpoczęliśmy 9-cio miesięczną nowenną dziękczynną za tą wielką łaskę. Każdego 13-go dnia miesiąca odbywała się w kaplicy eucharystyczna adoracja Najświętszego Sakramentu.

Parafianie coraz częściej i chętniej jeździli do Częstochowy. B.K. udala tam się kolejna pielgrzymka, aby podziękować Matce Najświętszej za skuteczne orędownictwo w sprawie budowy kościoła na Kresach. 20.X Ks. Proboszcz rozpoczął w Urzędzie Miasta starania związane z budową kościoła na placu przy ul. Okrzei.

Już w styczniu 1978 przygotowano trzy projekty nowej świątyni, a od 6 lutego rozpoczęła zbiórka dobrowolnych wpłat na budowę kościoła. Tego trudnego zadania podjęły się osoby wyznaczone przez Ks. Proboszcza.

Przypadające w tym roku dwudziestelecie istnienia parafii poprzedzono odnowieniem Misji Świętych (9.IV) i wspomnianą już 9-ciomiesięczną nowenną dziękczynną.

Wielką uroczystością rocznicową odbyła się 18 kwietnia. Wielki w niej udział wzięli Kościół i Siostry pracując w parafii w ciągu tych 20 lat. Ks. Biskup Jerzy Modrzewski udzielił w kaplicy Bierznowian 100-osobowej grupie młodzieży. Następnie wszyscy przeszli na plac kościelny przy ul. Okrzei.

Poświęcenie placu kościelnego 1978 r.

głazie dokonano poświęcenia terenu oraz obrazu M.B. Częstochowskiej, która miała pielgrzymować wśród rodzin.

W maju 100 dzieci przyjeżdżał i Komunisty Św., a w czerwcu parafia Ostroek-Krczy poświęciła się o teren Świątów Wielkich, należących dotychczas do parafii Karceze.

Grańce nowej poświęconej parafii

Budowa kościoła zbiżyła ludzi do siebie, ponieważ była to sprawa nie tylko Ks. Proboszcza, ale i nas wszystkich, 24.IV zorganizowano dziękiżycną pielgrzymkę na Jasną Górę. Prosiłiśmy Matkę Bożą o pomoc w uzyskaniu pozwolenia, a także chętniśmy Pana za to, że nas wysłuchał.

W tym czasie powstała

Pierwsze prace przy budowie kościoła

myśl przywiezienia kamienia węgielnego z tego Narodowego Świątyniarium. Tymczasem jednak w Wojewódzkim Urzędzie Architektury został złożony projekt kościoła, zatwierdzony uprzednio przez Komisję Metropolitalną Warszawską.

2 lipca 1978 rozpoczęto prace budowlane. Zakupiono deski i cegły, Ks. Proboszcz był duszą przedsiębiorstwa; prosił parafian o pomoc, wyznaczał chętnych według ulic, przy których mieszkali itd.

Chór, mury

Budowa dolnego kościoła - lata 1979 r.

W Święto Wniebowzięcia, 15.VIII, obraz Matki Bożej rozpoczął swą pielgrzymkę po domach. Było to wielkie przeżycie dla każdej rodziny.

8.X przybył Ks. Działan St. Marczuk, aby ogłosić Dekret Ks. Prymasa określający granice parafii i posługujący Ks. Włodzimierz Jabłonowskiemu na stanowisku proboszcza.

Nadzwolni dzień 16 października 1978 r. Tej dny nie zapomni nikt w naszej ojczyźnie. Cały Kościół oczekiwał na wyrok Karłause, które zesłano do Rzymu po śmierci Jana Pawła I. Wieczorem Polskie Radio i Telewizja podały wiadomość, jakiej nikt nie mógł się spodziewać. Papieżem został Polak: Kardynał Karol Wojtyła, Metropolita Krakowski. Ogromna radość opanowała także mieszkańców naszej parafii. Serca wiernych były przepięknie wielką wdzięcznością za ten dar.

12.XI Ks. Bp. Jerzy Modrzewski oficjalnie erygował nową parafię i założył teren budowy.

4 marca 1979 r. Ks. Proboszcz uzyskał od władz państwo-

wych zatwierdzenie projektu kościoła oraz budynków towarzyszących, o czym przy najbliższej okazji powiadomiliśmy parafian. W kwietniu rozpoczęto wykopy pod fundamenty nowej świątyni, a 23 maja położono pierwsze cegły pod dolny kościół.

14.VI wypadła uroczystość Bożego Ciała. Był to dzień, historyczny dzień dla naszej parafii. Proceja rozpoczęła się od ołtarza przygotowanego na placu budowy i przeszła ulicami: Okrzei, Portową, Wiejską i Czarną, wracając na teren powstającej świątyni. Uczestniczył w niej chór z parafii Św. Wincentego a Paulo w Okrzei i orkiestra dęta z Karłowca. Uroczystości towarzyszył uliczny deszcz, choć chwilami przez chmury przebijało się słońce. Ta wspaniała procesja pojednała ze sobą sąsiadki parafie, które nie od razu zaakceptowały nowy stan rzeczy.

Budowa postępowała w szybkim tempie, co pozwoliło Ks. Proboszczowi odprawić Pasterkę 1979 r. w dolnym kościele.

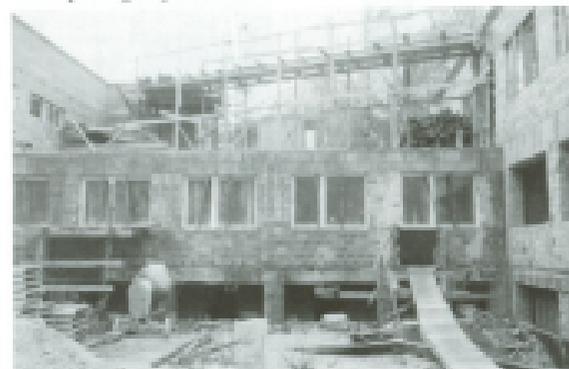
Wniebowzięcie kandyda wyjątkowego maj 1980 r.

Tam też 26 grudnia przyjęło Sakrament Chrysta Św. 30 dzieci.

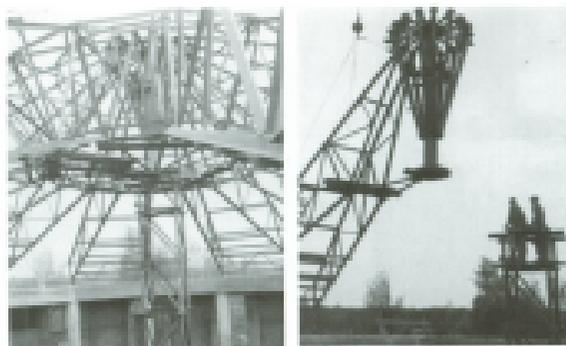
Od 1980 roku parafia Otwock-Kresy wchodzi w kolejny ważny etap budowy. Domu Bożego. Z tego też powodu, lata 1980-88 to okres przede wszystkim intensywnych prac budowlanych.

17 maja 1980 r. nastąpiło poświęcenie kamienia węgielnego, przywizczanego przez parafian z Częstochowy, od Matki Bożej Jasnogórskiej. Tego doniosłego aktu dokonał Ks. Bp. Modzelewski, w zastępstwie chorego Prymasa Wyszyńskiego. W miesięcznej tubie, która została wmurowana w wieży kościoła, znalazł się akt erekcyjny podpisany przez Ks. Prymasa, wszystkich obecnych na uroczystości księży i chętnych parafian.

Przez cały 1980 rok trwały prace przy budowie kościoła górnego, który wkrótce został postawiony w stanie surowym i przykryty dachem. Jednocześnie trwała budowa domu katechetycznego i plebanii.

Dom parafialny 1980 r.

Metal dachu

W maju tego roku po raz pierwszy grupa 138 dzieci przyjęła I Komunię Św. w nowym, dolnym kościele.

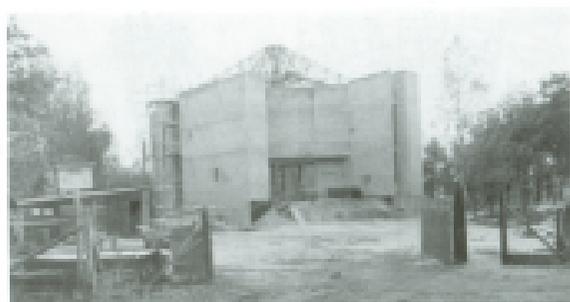
W następnym roku prace były już bardzo zaawansowane; m.in. tynkowano dolny kościół.

1 września 1982 r. przesiedziono dachowy z ul. Jodłowej do nowego kościoła. W Domu Katechetycznym układano boazerię, urządzano kuchnię i jadalnię w domu parafialnym. Trwały też prace wykończeniowe w części mieszkalnej przeznaczony dla Sióstr.

W górnym kościele trwały prace tynkarskie. W 1983 r. ułożono posadki w zakrystiach i w prezbiterium. W tym roku zakończono też elektryfikację w kościele i na placu przykościelnym. Mieszkańcy Świdrów Wielkich ufundowali obraz Wniebowzięcia Matki Bożej.

Końc 1984 to okres zamontowania ołtarza w prezbiterium i kaplicy Św. Maksymiliana. Zbiórano wówczas cynę do budowy organów oraz złoto i srebro do posłocenia tabernakulum.

W kolejnych latach toczyły się dalsze prace wykończeniowe. W 1986 r. Ks. Proboszcz ufundował figurę Matki Bożej

Kościół w konstrukcji szkieletu

Fatimskiej, którą wykonał p. Jerzy Mielchaj z Warszawy. Figura została poświęcona 13.V przez Ks. Bp-a Zbigniewa Kruczyńskiego. W Świątyni Bożego Narodzenia uroczystie poświęcono trójczłonową rozetę przedstawiającą Św. Wojciecha, Matkę Bożą i Św. Stanisława. Tryptyk został umieszczony na ścianie za głównym ołtarzem.

W 1987 r. trwały prace malarskie w górnym kościele i kaplicy Św. Maksymiliana. Przygotowywano też nowe ławki do górnego kościoła.

Z placu kościelnego usunięto budowlane baraki, a teren został pięknie uporządkowany przez parafian. W grudniu,

Główny kościół - ołtarz

Główny kościół - chrzest

zostały zawieszane stacje Drogi krzyżowej, będąc ofiarą wiernych.

Obok budowy kościoła toczyło się też normalne, duchowe życie parafii, odbywały się ważne uroczystości.

W dniach 1-6 października 1981 r. już w górnym chrzcie, jeszcze nie wykończonym kościele, odbyły się Msze Św., które były przygotowaniami do przyjęcia obrazu M.B. Częstochowskiej pielgrzymującego po Polsce. Parafianie uroczystie przywieźli na własnych rękach krzyż misyjny z ul. Jodłowej na teren nowego kościoła.

Matkę Bożą przewiózł do naszej parafii 7 października Ks. Bp. Z Kruszweski, który odprawił również Mszę Św. przed kopią Cudownego Obrazu. Uroczystość ta zgromadziła mnóstwo ludzi, którzy modlili się przez dwie doby przed obrazem Cudownej Madonny.

17.IX.1982 r. Ks. Prymas J. Glemp dokonał poświęcenia Domu Katechetycznego, biblioteki Parafialnej, Kancelarii i plebanii.

Msze święte 1981 r. - październik

Narzędzie Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej - październik 1981 r.

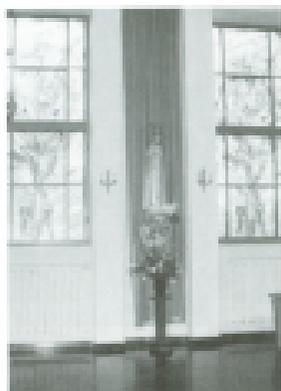

Figura Matki Bożej łotewskiej -
12.V.1984 r.

Tryptyk na ścianie za głównym
ołtarzem. Boże Narodzenie 1989 r.

19.II 1982 r. miało miejsce ważne dla całego polskiego kościoła wydarzenie. Ojciec Święty, Jan Paweł II, dokonał konsekracji Ojca Maksymiliana Kolbe - polskiego męczennika z Oświęcimia. Z tej okazji nasza parafia ufundowała kaplicę ku czci nowego świętego, który jest też jej drugim patronem.

26.XII. Ka. Proboszcz Włodzimierz Jabłonowski w uznaniu zasług przy budowie kościoła, został podniesiony do rangi kanonika.

W kwietniu 1983 r. nasza parafia przyjęła dwadziestą wizytację duszpasterską, którą przeprowadził Ka. Ep. Władysław Niziołek.

W tym roku przypadła również rocznica XXV-lecia istnienia parafii. Jubileuszowa Msza Św. odbyła się 8.XII, a rocznicowym uroczystościom przewodniczył Ka. Prymas J. Gliński. Dzień ten jest też wart zapamiętania z innego powodu.

Wizytacja duszpasterska parafii 1983 r. - Świętość

XXV-lecie Parafii Otwarcia Kościoła 8.XII.1983 r.

Spotkanie ks. Diekana Wł. Mioduska z rodzinami 1983 r.

50-lecie Siostry Felicjanki 1984 r.

du - od tego dnia wszystkie Msze Św., śluby, chęsty, pogrzeby odbywały się już w górnym kościele.

Kolejny, 1984 rok, przyniósł następną uroczystość w parafii. Oto 13 maja nasza Siostry Felicjanki obchodziły 50-lecie pracy na Kresach w Otwocku. Uroczystą Mszę Św. z tej okazji odprawił Biskup Kazimierz Formanek. Przybyło na nią wielu parafian, aby modlić się w intencji Siostr.

Kościół jest miejscem nie

Boże Ciało 1985 r.

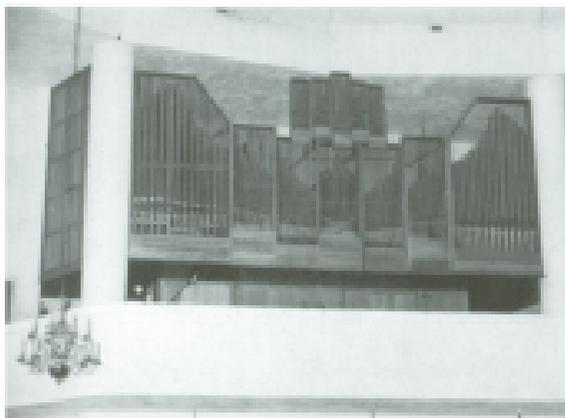
tylko na modlitwę. Jest również miejscem, w którym można poznać historię kraju.

Dlatego też 10 marca 1985 r., zespół z Miodoszyzna pod kierownictwem Ks. Tadeusza Łakomca, wystawił sztukę R. Bransdotera pt. „Dzień gniewu”. Była to historia przesładowania Żydów przez Niemców w czasie II wojny światowej. Aktorzy - amatorzy grali pięknie i szczerze poruszyli niezadowolone wrażeń wśród ludzi.

Wiele miłych chęci dostarczyło parafianom trze. również kulturalnie wydarzenie. 3 maja 1985 r., w święto Patronki kościoła, zaczęły nawa, choć jeszcze nie ukończone, organy. Poświęcenia nowych, już całych organów, dokonał 17 listopada Ks. Bp. Jerzy Dąbrowski.

31 maja 1987 r. parafianie mieli kolejny powód do dumy. Jeden z nich, Darek Walicki, odprawił swoją Mszę prymicyjną. Wszyscy gorąco dziękowali Bogu za ks. Darka.

8 listopada 1987 r. 40-osobowa pielgrzymka wiernych

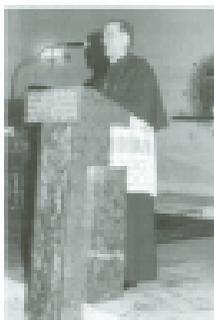

Organy

udała się do Częstochowy, aby wziąć udział w uroczystym poświęceniu wizerunka M.B. Częstochowskiej przez Prymasa Glempa. Obraz miał odwiedzić wszystkie rodziny w parafii. Jego wędrowka po naszych domach trwała trzy lata.

17.X.1987 r. Ks. Profesor ogłosił nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego, które ma się odbywać w trzeci piątek każdego miesiąca.

Na dzień 31 maja 1988 r. przypadły uroczystości związane z 30-leciem istnienia parafii. Mszą Św. odprowadził Ks. Ep. St. Rybicki. Aby upamiętnić ten jubileusz, parafianie

Ks. Biskup Józef Dąbrowski
- poświęcenie ołtarza
30.V.1988 r.

Poświęcenie kościoła 3.X.1988 r. Konsekracja ołtarza

ofiarowali do świętych szaty liturgiczne i sprzęt kościelny. Wszystkie przedmioty zostały uroczystie poświęcone przez Ks. Biskupa.

Nadszedł wreszcie długo oczekiwany dzień konsekracji kościoła. 3 października 1988 r. do parafii Otwock-Krócy przybył Ks. Prymas Józef Glemp, aby dokonać tej ważnej czynności. Namaszczył ołtarz i ściany kościoła świętymi olejami. Wśród zgromadzonych ludzi panował podnieście i radosny nastrój.

Obok trwającej wiele lat budowy kościoła toczyło się normalne życie parafii, do prowadzenia którego byli potrzebni księża. Z tego powodu 16.VI.1980 r. w parafii pojawił się drugi wikariusz ks. Jan Polta.

23.VI.81 r. z Krosna odszedł ks. K. Gers. Jego miejsce zajął ks. Bernard Kamiński.

21.VI.82 r. na miejsce ks. J Polty przybył ks. Bogdan San-
krowski.

16.VII.83 r. Romuald Kamiński został kapłanem Ks. Frymasa, a na jego miejsce przybył ks. Jan Gołębiowski.

5.VII.85 r. po trzy letnim pobycie opuścił naszą parafię ks. Bogdan Sankowski. Na jego miejsce przeznaczono ks. K. Sadkowskiego, który przebywał u nas tylko do 5.VII.86 r. Wówczas do parafii przybył ks. Bogdan Wasławski.

W II.89 r. po pięciu latach zrehabilitowy z dalem ks. Jana Gołębiowskiego, który został proboszczem w Długoj Kościelnej.

Miejsce ks. Jana zajął ks. Wojciech Kozłowski, który był u nas tylko do grudnia 1989 r.

1.XII.88 r. przybył nowy wikary, ks. Janusz Androzejewski. Jednak jego zadaniem była budowa kościoła na Ługach, dlatego szybko się tam przeniósł. 1 stycznia 1989 r. na wakujące miejsce przybył ks. Stanisław Bemach.

Przez wszystkie trudne lata budowy świątyni w parafii rodziły się dzieci, które były chrzczone, potem przyjmowały I Komunię Św. i Sakrament bierzmowania. Oto krótkie zestawienie ile osób przyjęło te Sakramenty.

W 1980 z 128 dzieci po nas pierwszy przyjęło I Komunię Św. w naszym, dotychczas kościele.

1981 - 156 dzieci

1982 - 178

1983 - 176

1984 - 196

1985 - 182

1986 - 167

1987 - 167

Sakrament Bierzmowania:

1980 - 234 osoby

1982 - 279

1983 - 160

1986 - 342

1987 - 196

Rozdział IV

Rozwój parafii od 1988 do 1989 roku

Ostatnie 10 lat to dalsze pogłębianie wiary w Boga, rozwoju życia religijnego w parafii. To również okres nowych darów od parafian, aby świątynia mogła godnie sławić Jezusa Chrystusa.

30.IV.1989 r. po raz pierwszy od sześćciu lat w parafii odbyła się uroczysta kanonizacja, którą przeprowadził Ks. Bp. S. Kypłak.

Również w 1989 r. ufundowano trzy nowe witraże do kościoła.

Masa na Ojczyznę 8/V.1989 r.

Ślubowanie obywateli Kościoła Matki Panny Maryi 2.X.1991 r.

1 września 1990 r. miało miejsce wspólne wydarzenie dla wszystkich katolików: do sakoił powrócił religia. Naczelnik o Panu Bogu podjęli się ksiądz wikariusz, Siostry Felicjanki i zakonnice ze Zgromadzenia Sióstr Szarych.

W 1990 r. został ogrodzony plac kościelny, a 21.X. na prezbiterium znalazł się stojący zegar, dar parafianina wielkiego serca.

20 marca 1991 roku zostały poświęcone 4 nowe konfesyjonały.

Od 14 do 22 września w parafii trwały Misje Święte, które były wielkim przeżyciem dla wiernych.

14.VIII.1992 r. został poświęcony boczny ołtarz Miłosierdzia Bożego, w którym ponadto wisi obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

14.VIII.1992 r. do naszego kościoła zostały przeniesione relikwie Św. Maksymiliana Marii Kolbe, Patrona Trzebowek i Trudnych Czasów. W tym samym roku parafianie ufundowali czwarty witraż.

6 marca 1994 r. została poświęcona kratka zamknięta kaplicy Św. Maksymiliana.

12 czerwca tego roku na bocznym ołtarzu została umieszczona figura Św. Antoniego Padewskiego.

13.IX.94 r. obchodziliśmy w parafii Jubileusz 60-lecia pracy Sióstr Felicjerek w Otwocku. Z tej okazji Ks. Bp. K. Romaniak poświęcił domową kaplicę Sióstr.

Kilka dni później, 20 września, Ks. Bp. Stanisław Rydzioła poświęcił nową chrzcielnicę.

Rok 1994 obfitował w prace budowlane przy kościele. Wykonano została elewacja zewnętrzna oraz cokoł. Dobudowano też kruchotę i podwójne drzwi celem ogrzewania kościoła. Prace te zostały ukończone wiosną 1995 roku. Wówczas teren kościelny został ostatecznie uporządkowany, zasiano trawę i zasadzono cokolne krzewy.

14 sierpnia 1995 roku Ks. Bp. Zbigniew Kruszewski poświęcił Figurę i Groty Matki Bożej Niepokalanej znajdującą się na placu kościelnym.

Budowa grotty Matki Bożej Niepokalanej.

Wielkaśmia Kroczyły 1994-1995

Ks. Piotr był u nas wikarym tylko przez jeden rok, 26.VI opuścił naszą parafię, a Ks. Biskup przysłał nam ks. Witolda Gajdę.

Rok 1894 to czas kolejnych zmian. Ks. Witold i ks. Tomasz opuścili naszą parafię. Nowi wikariusze to ks. Grzegorz Chojnicki (przeżyty z Mińska Maz.) i ks. Artur Nagraha (nieopredzielony). Kościoła ci są u nas do czasu obecnej.

Życie w parafii Otwock-Kresy toczy się wariako. Dzieci i młodzież od wielu lat mają swoje grupy medytacyjne, wyjeżdżają na wakacyjne obozy z Siostriami i księżmi. Byli m.in. w Żurwi i Władysławowie (z SM, Letycją i SM, Katarzyną), w górach z ks. Grzegorzem i ks. Arturem. W minionym roku (1997) dzieci z Kresów były na kolonatach zorganizowanych przez Caritas Diecezji Warszawsko-Praskiej.

Od wielu lat odbywają się pielgrzymki do świętych miejsc - Częstochowy, Lichenia, Górki Klasztornej, Wambierzy, Wadowic, Gniezna itd.

W parafii prężnie działa Chór prowadzony przez SM. Be-

nięty, ukochany przez Ks. Proboszcza i wszystkich parafian, stanowiący prawdziwy powód do dumy. Chór uświetnia swoimi występami wiele uroczystości. Występował m.in. w czasie pobytu w Warszawie w 1991 r. Ojca Świętego, Jana Pawła II i na różnych przeglądach pieśni religijnych.

Parowie z Kościelnej Służby Parafialskiej (Totus Tuus) mają wiele pracy z okazji świąt kościelnych. Pełnią również funkcje parafialne w czasie wjazd w Polsce Papieża i innych dostojników. Pogłębiają również swoją wiarę poprzez miesięczne spotkania, dni skupienia, rekolekcje. Są podporą parafii.

Dzieci i młodzież skupiają się w grupach ministrantów i Eucharystycznym Ruchu Młodych. Osoby starsze tworzą Żywy Różaniec, III Zakon i Legjon Maryi.

Dzięki hojności parafian prężnie działa Punkt Charytatywny pomagający sporej grupie ubogich, bo litości u nas nie brakuje. Organizacja charytatywna ściśle współpracuje z Caritasem. Dzięki temu, w ciągu ostatnich lat pomogliśmy biednym dzieciom poprzez sprzedaż święc. Caritasu i bankówek chlebowych. Z tej pomocy skorzystali też nasi najmłodsi. Latem 1997 r. 60 dzieci wyjechało na kolonie do Działowa.

Od pewnego czasu w parafii działa Poradnia Matczyńska niesąca pomoc potrzebującym matczystwom.

W czasie ubiegłego, deszczowego lata, ludzie silnej wiatry i dobrego serwa bardzo ofiarnie pomagali powodzianom, przekazując im żywność, środki higieniczne, pościel i odzież.

W parafii od 19.II.1998 r. działa kiosk w którym można kupić prasę, książki, kasety wideo i magnetofonowe oraz wiele innych rzeczy o tematyce religijnej.

Warto wspomnieć o nabożeństwach, które są odprowadzane w naszej parafii już do wielu lat:

- Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, odmawiana w każdą środę,
- Msza Św. za zmarłych połączona z czytaniem wypominek w drugi piątek każdego miesiąca.

- Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego - w trzeci piątek miesiąca,
- Cierdziesiątgodzinne Nabożeństwo, odprawiane we wnętrzu kościoła każdego roku - modlitwa przed Najświętszym Sakramentem,
- różaniec w intencji Papieża Jana Pawła II, Odprawiany 16-go dnia miesiąca (wtedy odbywają się spotkania ruchu Totus Tuus).

Obechnie parafia Matki Bożej Królowej Polski liczy ok. 10 tysięcy osób.

Mamy wiele samotnych rodzin rzemieślników, ale jest też bardzo dużo rodzin ubogich, pojawiają się też bezdomni. Największy procent mieszkańców parafii stanowią zwykli ludzie, żyjący troskami dnia codziennego. Są oni podporą parafii, która od czterdziestu lat służy Pemu Królu i głosi wszystkim Jego chwałę. Na nich zawsze mogli liczyć Ks. Proboszcz przy budowie kościoła i teras, kiedy potrzebny byłymi są duże.

Zbliżają się uroczyste obchody 40-lecia parafii. Ks. Proboszcz Młodziejewski zaproponował uczczenie tej rocznicy wspólnym uroczyskiem - danem wszystkim parafian.

Wzrost ten zostanie podjęty podczas Uroczystości Jubileuszu 40-lecia istnienia naszej parafii.

Uroczystości tej będzie przewodniczył 27 kwietnia br. J.E. ks. Bp. Kazimierz Romaniuk, Ordynariusz naszej diecezji warszawsko - pruskiej. Jubileusz ten poprzedzą Miesiące św. (19 IV - 26 IV br.), które mają przygotować duszność parafii na tę uroczystość i urocznic uctwy ludzi na dołże dzieje społeczeństwa i całej jej istnienia.

**Maryjo Królowo Polski, Patronko nasza
- módl się za nami.**